

Vi kan gjøre enda mer for fothelsen

Med økt kompetanse kan foterapeuter i fremtiden gjøre enda mer for å forebygge skader som følge av feil fottøy og sykdommer. Med et bedre behandlingstilbud vil en rekke pasientgrupper, blant annet personer med diabetes, revmatiske sykdommer og psoriasis, få bedre fothelse og økt livskvalitet.

Norge mangler fagmiljø i fotterapi

Videregående skole legger ikke grunnlag for et akademisk fagmiljø slik en høyskole eller et universitet gjør. Uten et fagmiljø mangler Norge en viktig motor til å drive faget framover, noe som fører til at vi saker akterut i forhold til resten av verden.

Nye behandlingsmetoder blir ikke kjent i Norge

Fagutviklingen i fotterapi er forskningsbasert. En utdanning på videregående skole gir ikke kompetanse til å tilegne seg ny kunnskap gjennom forskningsresultater. Det gjør utdanninger på høyskolenivå. Dette betyr at kunnskap om nye og bedre behandlingsmetoder i mindre grad kommer norske pasienter til gode enn pasienter i andre land.

Foterapeuter har selvstendig behandlingsansvar

Fotterapi (podiatry på engelsk) er et eget medisinsk fagfelt. Foterapeuter er ikke assistenter til andre helseprofesjoner, men har et selvstendig behandlingsansvar og jobber hovedsakelig i private klinikker. Alle andre helsepersonellgrupper med samme selvstendighet har minst treårig høyskoleutdanning.

Fotterapi er for komplisert for videregående nivå

Fotterapi er et komplekst fag som krever inngående kunnskaper om blant annet anatomi, fysiologi og sykdomslære. Rammene som settes av systemet i den videregående skole gir ikke muligheter for tilstrekkelig fordypning.

Treårig høyskoleutdanning er normen internasjonalt

De fleste land i den vestlige delen av Europa har i dag høyskoleutdanning. Det samme gjelder for land som USA, Canada og Australia. I fremtiden vil det bli økt samarbeid over landegrensene i EU/EØS. Dette samarbeidet vil Norge havne utenfor med mindre vi får hevet utdanningsnivået.

Norge mangler offentlig behandlingstilbud

Foterapeuter er ikke integrert i det offentlige helsevesenet, noe som fører til at pasienter med komplikasjoner i føttene får et dårligere behandlingstilbud enn i mange andre land i Europa. En sentral årsak, er foterapeutens lave formelle kompetanse.